

Enbiyâ, 21/104; A'râf, 7/54; Yâsin, 36/53 ayetlerini Üstad'ımız; Kur'ânın yüksek hakikatlerini, şiirin sönük ve basit üslubunun ifade edemeyeceğine delil getirmektedir. Fakat teferruatına ve izahına girmiyor. Bu hususta yardımcı olabilir misiniz?

“O gün semâyı, kitap sayfelerini dürer gibi düreriz.” (*Enbiyâ, 21/104*)

“O, geceyi, kendisini durmadan kovalayan gündüze bürüyüp örter.”
(*A'râf, 7/54*)

“Tek bir sesledir ki, onların hepsi birden toplanıp huzurumuza getirilirler.” (*Yâsin, 36/53*)

Bu âyet-i kerîmeler, Allah'ın kudretini, azametini, adaletini çok yüksek bir üslupla ders vermektedirler. Ruhumuzda hayret ve haşyet manaları inkişaf ettiren bu âyet-i kerîmeler, gönlümüze hoş gelen bir şiir üslubuyla ifade edilemezler.

Öte yandan, ibadete ve muamelele ait hükümlerin de konuları itibariyle, şiir şeklinde müzeyyen bir üslupla değil, sade ve kolayca anlaşılacak bir üslub-u mücerretle ifade edilmeleri hikmete daha mutabık düşer. Belki âlemdeki hârika güzellikleri ve hikmetli hâdiseleri ders veren âyet-i kerîmelerin şiir şeklinde olmaları akla gelebilir. Cenâb-ı Hak, o tefekkür âyetlerini de yine âli bir üslupla inzal etmiş, içlerine şiirin hayallerini karıştırmamıştır.